

Deckarparet spanar efter nya mordgåtor

LIVSSTIL De före detta bibliotekarierna Monika och Lennart Brohed har framställts som Västkustens motsvarighet till det klassiska deckarparet Sjöwall-Wahlöö. Lennart skriver numera helt själv medan Monikas främst är lektor och "bollplank". Fjorton deckare och en vanlig roman har det hittills blivit och fler väntar i framtiden.

RADARPAR Monika Rudbeck Brohed och Lennart Brohed har hittills kommit ut med 15 böcker, alla utom en är deckare. Numera är det Lennart som ensam står för skrivandet medan Monika är lektor och "bollplank"

BILD KICKI MEDIA

Traditionen med en bok årligen lagom till jul är dock bruten i år. Lennart har tagit en välförtjänt "time-out" från sin spårhund, överkonstapel Göran Persson, medan han så smått börjat grunna på nya spännande mordgåtor.

Broheds deckare har i handling backat lite bakåt i tiden. Normalt har Lysekil på 30-talet varit tidpunkten när stadens polisiära verksamhet nystar upp mordfallen. – När jag i min förrförra bok kom fram till 1941 bestämde jag mig för att försöka skildra tiden från 1916 och fram till 30-talet där jag en gång började. Då var Göran Perssons bara konstapel men det fanns kriminalitet också i samhället på den tiden. Då fanns inga telefoner och kommunikationerna var väldigt dåliga. Det kan ge upphov till extra spänning.

Göran Perssons namn har inget med förre statsministern att göra.

– Namnet kom till när vi skrev vår första deckare 2003. Då gav vi personerna historiska namn. Göran Persson fast med J var ju Erik XIV:s sekreterare. Kanske på orutin behöll vi namnet och i dag är Persson så etablerad att det inte går att ändra på det. Möjligen om vi kommer på idén att förflytta handlingen till modern tid.

Lennart tillbringade sin uppväxttid i östra Göteborg, Pappan var komminister i Gamlestadens församling. Mamman kom från Lysekil och arbetade som folkskollärare i olika skolor. Yngst av sex syskon studerade han på Östra Real innan det bar av till Lund där han tog en examen i statskunskap och historia. Sedan följde arbete som bibliotekarie på Linköpings Universitetsbibliotek där också blivande hustrun Monika Rudbeck arbetade. 1984 flyttade paret till Göteborg och tjänster på Göteborgs Universitetsbibliotek. Monika föddes i Stockholm och hennes tid där har litterär bakgrund. Fader Jan Sjögren var författare och översättare och tillsammans med farbrodern Peder Sjögren upplevde han spanska inbördeskriget. Modern var heltidsarbetande speciallärare. Vilket betydde att fadern var hemma och modern ute i arbetslivet. En inte alltför vanlig situation i 50-talets Sverige.

Bosatta i Lysekil

Sedan många år tillbaka bor Broheds i Lysekil. 1987 startade de Slussens bokförlag som de i dag har lagt ner. De gav ut ett tjugotal böcker i olika slags krishantering. Materialet kom från engelsk och amerikansk facklitteratur. – Vi var nog lite tidigt ute, säger Monika. I dag är ämnet mer aktuellt.

1993 kom den första av två resehandböcker de skrivit. En om staden Alghero på Sardinien. 1997 den andra om den kanariska vulkanön Lanzarote. Båda faktaböckerna är slutsålda sedan länge. 2003 var det dags

för första deckaren Änkan som inte sörjde och året därpå *Löjtnanten som inte kom hem*. – Monika och jag skrev var sitt kapitel. Sedan jämförde vi och ibland ändrade. Ett ibland komplicerat arbete som gjorde att det var svårt att hålla ihop helheten i intrigen. Så *Kol & Koks AB* skrev jag helt själv medan Monika var ovärderlig hjälp som lektor, redaktör och layoutare.

För Lennart Brohed tar det ungefär ett år att skriva en bok. Han säger själv att han upplever förberedelserna som det roliga. Han studerar på stans bibliotek, ser på gamla vykort från Lysekil och får god hjälp av kommunalkontoret med kartor. Sedan är lokaltidningen Lysekils-Posten också viktig med sina tidningslägg från förr. Och inte minst gamla annonser från tidningen. Det skapar enligt Lennart Brohed den rätt tidskänslan. – När man arbetar med en tid är det mycket man ska sätta sig in i. Hur staden såg ut och hur språket var. Det gäller också när man beskriver gator och platser i handlingen att de verkligen har existerat. När jag sätter igång brukar jag börja med att skriva för hand på förmiddagen. Sedan någon gång efter lunch skriver jag ut texten i datorn. Jag kan aldrig börja skriva på datorn direkt. Då riskerar jag att förlora kontrollen. Monika får inte läsa det första färdiga manuset. Utan kanske det tredje.

Trogna läsare på många håll

Lennart har en trogen läsekrets i hela landet och dessutom finns det svenska läsare i utlandet bland annat i Ungern och USA som troget följer överkonstapeln och de övriga sex polisernas arbete. – Tänk det var sex stycken från ordningsmakten som jobbade här i Lysekil vars befolkning då uppgick till runt 4 000 personer. I dag med cirka 15 000 i fast befolkning finns det ingen stationerad utan bara en polis som dyker upp en gång i veckan.

Lennart läser gärna flera av kollegornas deckare med stor behållning. Han reserverar sig dock mot vissa som enligt honom är onödigt blodiga och där poliserna ibland blir väl stereotypa.

– Den nya tekniken med e-böcker och inläsningar av romaner är ett bra komplement, men jag tror inte det kommer att konkurrera ut den traditionella pappersboken under överskådlig tid.

JAN ÖSTERSTRÖM 031-624000 namn@gp.se

”När jag sätter igång brukar jag börja med att skriva för hand på förmiddagen”

Lennart Brohed

Monika Rudbeck Brohed

Ålder: 79 år.

Yrke: Före detta bibliotekarie, författare.

Bor: Lysekil.

Familj: Maken Lennart, tre barnbarn.

Hobby: Nya jobbet på Vikarvet museum i Lysekil, läser gärna böcker.

Lennart Brohed

Ålder: 78 år.

Yrke: Före detta bibliotekarie, författare.

Bor: Lysekil.

Familj: Maken Monica, tre barnbarn.

Hobby: Läser gärna duktiga kollegor, planerar ny bok.